

Դ. Հոգարարձուներէն մէկը անպատճառ լինի տեղւոյն Քահանայն, և ամենքը լինին չորս հոգի. պառաց իրաւութեան կարգադրութիւն չընեն. քահանայն լինի միանգամայն կրօնուացց չափաւոր ոռօճիկ ընդունելով:

Ե. Մէկ աղջատոհմէն երկու հոգարարձու բնաւ չընտրուի:

Է. Առանձին ցուցակագրութեամբ որոշուի աւանդիկ առարկայից տարեկան կուրու. և ըստ այնու պահանջուի ի վերջ տարւոյն վարժապետներէն յառաջադիմութիւն. նոյնպէս դպրոցի բոլոր ուսմանց կուրու (ընթացքը) յայսնի լինի:

Չ. Եկեղեցիէն փող ընդունող դպրոցները անպատճառ երգեցողութեան վարժապետու կանոնաւոր գասատուութիւն պէտք է մացնեն դպրոցին մէջ. և այս բանը կարող է քահանայն կատարել յաւելմամբ ոռօճիկ, եթէ դպրոցին դրամագլուխը չներեր առանձին վարժապետ վարձելու:

Դ. Դպրոցի հոգարարձուք իրաւունք չունենան եկեղեցւոյ և քահանայից գործերուն խառնուիլ. որյ պատճառաւուը գորեթէ ամենայն քաղաք քահանային ու ժողովրդեան մէջ խովութիւն ծագելով, դպրոցին յառաջադիմութիւնը կը նոր կարդանի լինի:

Ե. Եթէ Քիշնեկի մէջ չնորհիւ նորընտիր Առաջնորդին Թէնմական դպրոց մի բացուի, այն դպրոցին տեսուչը պարտաւորուի տարին մի անգամ աչքէ անցընել արձակուրդի ժամանակ վիճակին դպրոցները, հասու լինել տարեկան հաշուց, դասագրոց կարեւորութեանը, գասատուութեան եղանակին և այլ ուսումնական պարագայից:

Ը. Ա. Իմակիս բոլոր Ծխական դպրոցաց զրամագլուխներն ու տարեկան հաստատուն արդիւնքները տպագրութեամբ հրատարակուին.

Ֆ. Որ ամենէն հարկաւոր բանն է, թող Ա. Էջմիածնայ Ուսումնական Յանձնաժողովը և կամ նորա Կախաղահը ըջարերականով խստիւ պատուիրէ այս կանոնները հաստատուն պահէլ և ի դէպս զանցաւութեան, կամ դպրոցի դրամագլուց ու դրամոց շոպութեան՝ բանալ անաշառ ու անկողման քննութիւնը ընդ ձեռն քաղաքական իշխանութեան. որով միայն կարելի է դպրոցաց չափաւոր ուսումնական պահանձնել, և տէ-

րութեան դպրոցներուն պէս, միշտ նոյն հաստատուն վիճակ շնորհել ազգային դպրոցաց:

Դ. Եթէ Ուսումնական Յանձնաժողովով հրատարակած կանոնները՝ սոսկ առաջարկութիւն մնան նաև այսուհետեւ, իրրեւ զեղեղիկ յօգուած մի համարուին լրադրի, և ոչ իրրեւ հարկեցուցիչ պարտք զայն ըստ բառական մոտաց կատարելու, յայնժաման յցոյ չկայ որ դպրոցաց վիճակը բարուիրի, նոցա հոգեւոր ու ժողովրդական նշանակութեան կապը ամբանայ, հապա անտարակուսելի բան է որ քան և հնդկ տարիէ յետոյ ինձ նման ուրիշ բանասէր մի սցն առաջարկութիւնները ընկերվ, գուցէ աւելի գժուարակատարները, ցաւօք սրտի պիտի նկարագրէ դպրոցաց սոյնպիսի խղճալի զրութիւնը, զոր ես ինքնին զրդեալ ի ծշմարտասակութենէ ի կարճոյ զիր անցուցի՛ յուսալով որ մասնաւորաց ումանց շահասիրութիւնը դուրս հանելով՝ ազդիս ընդհանրութեանը հոգալու համար, չնչն ծառայութիւն մի մատուցած կհամարուիմ:

Գ. Տ. Ա. Մ. Ա. Ա. Ա.

Ի 20 Մայիս 1872 թ:

ՄԱՅԻՍԻ 1, Ե. Ա. Ա. Ա.

(Նոր. և Ալբ.)

Ժ. Ա.

Այս տեղ կամնում ենք ասել, որ մեր մէջ ուսումնատուութեան եղանակը դեռ ևս բարորպավին վերացական ու անկենդան է, որովհետև մեզանում հայեցողական ուսումնատուութեան (աղլածու օցուցելու) վերայ ուշք չեն դարձնում, այն ինչ սկզբնական դաստիարակութեան հիմքը նա պիտի լինի, նա միայն կարող է կեանք ներշնչել մեր դպրոցների մէջ և մանուկ սերնդին մէջ զարգացնել առողջ դաստողութիւն և ճիշդ հասկացողութիւն ըրջապատող աշխարհի մասին Քանի՛ քանի՛ տարիներ երեխան կարդում է, շատ բաներ լսում, շատ բաներ անդիր անում և շատ բաների պատասխաններ տալիս հարցմանքի 54

ժամանակ, բայց գովրոցից դուրս գալիս նա դարձեալ խպառ հում է ու ոչինչ ճիշդ տեղեկութիւնների պաշար չունի, որ կեանքի մէջ կարողանայ նրանցից օգուտ քաղել. էնդուր որ՝ նա իւր բոլոր սովորածը միմիայն լւել է և ոչինչ չի դեմեւ:

Բնութեան մէջ առաջ նիւթը առարկան է, յիսոյ նորա վերայ կազմուած հասկացողութիւնը, իսկ մեր համար միայն կայ անուն, հասկացողութիւն, և լուսկ իր, իրականութիւն, — ամենենին: Գասագըրքերի պակասութեան մասին միշտ գանգատվում ենք, բայց որքան էլ բազմաթիւ ու կատարեալ լինին այդ գասագքերը, գարձեալ նրանք մեռած կրման առանց հայեցողական կրթութեան: Օրինակի համար, զիցուք թէ Տ. Վ. Առնդեանցի Մայրենի Նեղուին վերայ, որը իւր անսակին մէջ առաջինն է մեզանում, սովորում է երեսան, ի՞նչպէս հասկացնենք նրան զօ. 5, 6, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 19 և 21, Կներում և ուրիշ շատ տեղերում բազմաթիւ բառերը. ի հարկէ, այս ոչ թէ դժուար, այլ անշնարին է: Հայեցողաբար ուսանելու կարօտութիւնը ոչ թէ միայն երեսաները ունին, այլ և մեծերը:

Ուրեմն եթէ ցանկանում ենք, որ մեր ուսումնարանները փարք ի շատէ դէպի իւրեանց նպատակը զիմեն՝ անպատճառ պարտաւոր են նրանց վարչութիւնները և ամեն հասկացող անձնիք անդադար խորհել և խօսել այս բանի համար, թէ ի՞նչ չափով և չնարներով կարելի էր հայեցողական ուսումնաառութիւնը մոցնել մեր գովրոցների մէջ:

Շատ ցաւում ենք, որ Պ. Տ. — Վ. Առնդեանցին չէ յաջողուել Ուսուերէնում եղած բոլոր նկարները Հայերէնի մէջ գնել. բայց կարծեօք, դժուար չէր զրբի սկզբի քառանկիւնների մէջ զետեղուած (որք վերև էլ մէջնցինք) սկզբնական նկարչութեան օրինակները գոնէ Հայերէնում գնել, որոնք շատ օգտակար կլինեն:

ԺԵ.

Ա. Երջացնելով մեր խօսքը՝ պարտաւոր ենք աւլու, որ (Պ. Տ. — Վ. Առնդեանցի աշխատութիւնը

— Մայրենի Նեղուն իւր տեսակում՝ առաջինն է մեր մէջ և ամենամանզագինը մեզ համար. ուրեմն դա անպատճառ պիտի մտնէ և մտնէ մեր բոլոր գովրոցների և ընտանիքների մէջը, քանի որ նրանից լաւը չունինք: — Պ. Տ. Տ. Վ. Առնդեանցը, համեմատաբար խօսելով, գեղեցիկ քայլը արաւսկզբնական դասագրքերի գործում՝ մեր հասարակութեանը առաջնակու առաջնորդութիւնը մեր համար մէջ առաջնորդութիւնը ունինք, որ Պարզմանութիւնը պարզութիւնը մեր կարելի է, օգուտ քաղէ ուրիշների և մեր նկատողութիւններից, ու մեր երեխանները բաղդ ունենան Մայրենի լիզուն միւսանգամ լոյս ընծայուելիս տեսնել, որ Յ. Նորա արտաքինքը — թուղթը՝ ձեւը և տիպը հեմիկունակութեան արինակները: Պ. Նա ունի բաւականին յարմար և գեղեցիկ վայելչազրութեան օրինակներ: Ե. Նորանում շատ և բաւականին կանոնաւոր պատկերներ կան զրուած: Զ. Նորա վերջը աւելացրած է առաջին (եթէ կարելի է և երկրորդ) տարուայ կրօնագիտութեան և երգեցողութեան կուրսը): Լ. Նորանում ընթերցանութեան համար աւելացած են ուրիշ զեղեցիկ յօդուածներ, հանելու կներ և ասածներ: Ը. Նորա առաջին մասից — Այրինաբանից վերացած են մեր ցոյց տուած թերութիւնները: Թ. Նորա հետ դուրս է եկել մի առաջնորդական զրբոյի էլ դասատուների համար: Եւ Ժ. Նորանում համ ուշք է զարձրած մեր արած բոլոր նկատմանըներին վերայ, համ էլ առ հասարակ, ուրիշ կարեւոր փոփոխութիւններ են եղած: — Այսպիսով Մայրենի Նեղուն, որը այնքան ընդունակ է միշտ կատարելագործվելու, մէկ հիանալի զրբոյի կը դառնայ մեր գովրոցների և զերդաստանների համար: Աստուած տայ . . . :

Յ. Ա. Տ. Տ. Վ. Ա. Տ.

Ապրիլ 1872 Մայիս: